

DE K KERST SLAPER

Tekst
Onno van Gelder jr.

Illustraties
Ton de Koning

Inkijkexemplaar

DE
K
KERST
SLAPER

Tekst
Onno van Gelder jr.

Illustraties
Jon de Koning

© 2021 Onno van Gelder jr.
www.onnovangelder.com

© 2021 Ton de Koning
www.probeeld.com

Omslag vormgeving Probeeld | Ambilicious Studio
Inspiratie vormgeving Onno van Gelder jr.
Illustraties Ton de Koning
Binnenwerk vormgeving Probeeld
Illustraties Ton de Koning
Eindredactie Inanna van den Berg

ISBN 978 94 93275 02 7
NUR 303

© 2021 Ambilicious, uitgever van verhalen
www.ambilicious.nl

DE
K
KERST
SLAPER

Ambilicious Breda | Kalmthout

Het grote huis met de vier zuilen

Enige tijd geleden stond een riant buitenhuis te koop in Veurne. Een pittoreske stad in een West-Vlaams gebied dat de naam 'Bachten de Kupe' heeft gekregen omdat het geklemd ligt tussen de rivier de IJzer, de kust en de Franse grens.

Welbeschouwd was het veel meer dan zomaar een buitenverblijf, sommigen noemden het zelfs een kasteel. Met de zestien kamers onder het dak meegerekend, telde het vier verdiepingen. Voor de imposante voordeur, die niet zo veraf van de straat lag, was een bordes. Van daarop daalde je vier treden af die je naar het pad en tot de inkompoort brachten.

Verscholen onder het bordes, na opnieuw vier treden, verschafte een kleine donkerbruin geverfde deur toegang tot de kelders. De zwarte smeedijzeren deurklink, een wakende slang, kronkelde boven het sleutelgat.

In de balzaal op de bel-etage schitterden honderden kristallen bellen in luchters van twee meter doorsnede en evenzoveel meters hoogte. Om een lamp te vervangen moesten bedienden de langste ladder aanslepen. Meer dan twintig sporten telde die.

Van één gordijn kon je twee donsdekenovertrekken maken. En met wat juist knipwerk nog een kussen voor de hondenmand. Zo lang waren de lappen stof die voor de ramen hingen.

Aan de zuidkant van het huis lag een immense tuin. Als je alle paadjes afliep was je ruim twee uur onderweg. Nu moet ik wel zeggen dat ik zeer lange benen heb en wandel als had ik zevenmijlslaarzen aan. Wellicht doen de meesten onder jullie er drie uur over.

Vanaf de rechthoekige vijver had je een prachtig zicht op het gebouw. Vier zuilen ondersteunden een enorme luifel. Er werd gefluisterd dat de architect iets had met het cijfer vier. Een anekdote die helaas niet meer gecontroleerd kan worden; de man stierf kort na de bouw van zijn meesterwerk en dus voor mijn tijd.

Lang stond het domein niet te koop; een Frans echtpaar maakte al snel een afspraak met de Veurnse notaris August om de akte van aankoop te ondertekenen. Een klerk opende de voordeur van het statige notarishuis en

leidde het koppel naar de wachtzaal. Mevrouw Dorbien ginnegapte achter haar elegante hand en keek haar echtgenoot verbaasd aan. Zijn blik stond op streng, hij constateerde namelijk in de ogen van zijn vrouw dat ze het schaterlachen nabij was.

Het was ook geen zicht: begin september en de klerk was ingeduffeld alsof het hartje winter was. Een wollen sjaal was zo hoog rond zijn gezicht gesnoerd dat ze hem amper hoorden praten. Pas in het grote kantoor van meneer de notaris snaptten ze waarom.

Meester August, die er afschrikwekkend uitzag, las lijsig de zes bladzijden van de akte voor. Over ieders lijf liepen rillingen door het ijzeren geluid van zijn stem. Mevrouw Dorbien zag hoe de oren van de arme klerk, die de pagina's voor de notaris omdraaide, hevig trilden bij de schrille klanken. De pijnlijke frons op zijn voorhoofd verhoogde haar schuldgevoel en medelijden.

‘Ça suffit, maitre. Wij koop de huis,’ riep ze uit en trok onmiddellijk de documenten vanonder de notaris zijn neus.

‘Gustave, zet nu de tekening van de hand,’ smeekte ze haar echtgenoot en stooft het huis uit.

Mevrouw Dorbien en hun enig kind namen er vrijwel onmiddellijk hun permanente intrek. Meneer Dorbien, een vooraanstaand zakenman, reisde op en af naar Parijs om er zijn vele kantoren en werkplaatsen te superviseren.

Menig gelukkige jaren streken voorbij. Papa werkte hard, mama was te lief en zoon Firmin, die al vroeg in zijn leven begrepen had dat werken niet zijn aandeel zou zijn, sliep graag uit.

Plots sloeg het noodlot toe.

